

ÁO TRẮNG TÌNH HỒNG

HOÀNG XUÂN THẢO

(1931- 2021)

Bác Sĩ Hoàng Ngọc Khôi, bút danh Hoàng Xuân Thảo, sinh ngày 19/07/1931 tại Bắc Ninh. Hồi trẻ, anh có một thời lang thang theo kháng chiến, sau đó anh gia nhập Quân Y hiện dịch khóa V, 1952-1958, và tốt nghiệp với bằng Y Khoa Bác Sĩ. Anh từng là Y Sĩ của binh chủng Nhảy Dù, và Y Sĩ Trưởng Quân Y Viện Trương Bá Hân ở Sóc Trăng. Anh là cựu giáo sư các trường Gia Long, Quốc Gia Sư Phạm, Khuyến Học, Hàn Thuyên. Dù nhiều công việc như vậy, anh còn lấy thêm 2 bằng Cử Nhân Luật Khoa và Văn Khoa. Với bút hiệu Hoàng Xuân Thảo, anh có những tác phẩm sau đây, đã xuất bản hay ấn hành:

* Thơ, có 4 tập: Niềm Đau Sáng Tạo. Khung Trời Quê Hương. Áo Trắng Tình Hồng. Tiếng Vọng Rừng Phong.

* Kịch: Sang Sông. Tiếng Pháo Giao Thừa. Nỗi Âm Ảnh Của Một Tâm Hình. Thức Tỉnh Lúc Hoàng Hôn. Người Tập Kết Trở Về.

* Biên khảo: Huyền Thoại Về Triều Đại Hồ Chí Minh, (dày 1200 trang, với sự cộng tác của bác sĩ *Nguyễn Thượng Vũ*). Xứ Cờ Lá Phong, Quê Tôi Cuối Đời (dày 600 trang, với sự cộng tác của bác sĩ *Từ Uyên*).

* Dịch thuật: Của Chuột Và Người (of mice and men). Kẻ Ngoài Lề (l'étranger) Hai quyển này với sự cộng tác của tiến sĩ *Nguyễn Phúc Bửu Tập*.

* Video: Trình bày 250 video về nhạc và thơ.

Anh Hoàng Ngọc Khôi đóng góp rất nhiều bài vở cho Tập San Y Sĩ của Hội Y Sĩ VN tại Canada và nhiều tạp chí khác. Tới đây thì ta thấy anh Khôi là người đa tài, có sáng tác trong nhiều bộ môn khác nhau. Anh là đàn chủ của diễn đàn Tmg19 (tức là Toronto medical group), và cố vấn tối cao của LT21, (tức Liêu Trai Chí Dị thế kỷ 21, do bác sĩ Nguyễn Văn Bảo làm đàn chủ). Tuy đa tài như vậy, nhưng anh Khôi lại rất khiêm tốn, hiền lành, lúc nào cũng vui vẻ, hòa nhã với anh em, và đưa ra những ý kiến vô cùng chính xác và hợp lý khi cần thiết. Anh Khôi còn là một bình bút sáng giá và nhiệt thành. Tôi liên lạc mật thiết với anh Khôi qua thư từ, điện thư... Càng liên lạc với anh, tôi càng mến mộ anh hơn vì kiến văn quảng bác, tính tình khả ái.

“Nhân Sinh Nhật 19/7 của anh Hoàng Xuân Thảo”. Tác giả **Nguyễn Thanh Bình**. (Tìm trong Google).

ÁO TRẮNG TÌNH HỒNG

Nhờ duyên văn nghệ, tôi hân hạnh được quen biết và được tác giả Hoàng Xuân Thảo ký tặng thi tập *“Áo Trắng Tình Hồng”* vào ngày 9 tháng 1 năm 2001. Do sự giới thiệu của anh Thái Minh Kiệt (đại học Cần Thơ, thỏ Viện Trường Phạm Hoàng Hộ) Đền xứ người, anh dạy Đại học Canh Nông Canada...

Thái Minh Kiệt và tôi là đồng môn Trung học Phan Thanh Giản & Đoàn Thị Điểm Cần Thơ. Viết văn, anh có nghệ danh *Nguyễn Văn Ba*, là đồng điệu với tôi ở hải ngoại. Anh Thái Minh Kiệt nhỏ hơn tôi 1 tuổi nhưng học trên tôi 2 lớp. Bởi anh học giỏi thì năm nào cũng đậu, còn tôi vừa học dở vừa èo uột trên đường công danh, thi rớt lên rớt xuống, ạch đuối lắm, chậm hơn bạn bè... nhưng rồi cũng đến nơi.

Thỏ Trung học, chúng tôi có chung trong nhóm bạn thân, có người là quân nhân có người công chức có người sinh viên... Sau 30 tháng 4 năm 1975 nhóm mất liên lạc. Ở Hải ngoại Thái Minh Kiệt và tôi cộng tác chung những nguyệt san, đặc san... trong và ngoài nước Mỹ... Vì cả hai đều dùng bút danh nên không biết nhau. Cho mãi đến mười mấy năm sau tôi mới được tin Thái Minh Kiệt tức là nhà văn Nguyễn Văn Ba đang ở Canada (nhờ người bạn ngày xưa trong nhóm, đang ở Úc cho biết).

Thường cuối tuần, chúng tôi điện đàm thăm hỏi nhau, kể chuyện ngày xưa thỏ còn đi học và lúc mới vào đời... Giờ thì bạn bè mỗi đứa mỗi nơi kể còn kẹt trong bức màn tre, kể ra hải ngoại, người chết trong tù... Và chúng tôi ai cũng thành gia thất, con cái đùm đê. Vợ chồng tôi và anh chị Nguyễn Văn Ba rất tâm đắc và thường chuyện trò với nhau qua điện thoại.

Lần đó anh khoe với tôi, và hỏi có quen với nhà thơ, nhạc sĩ... Hoàng Xuân Thảo không? Tôi trả lời không quen biết. Nguyễn Văn Ba đã ngâm

giới thiệu để tôi được quen biết những Văn Nghệ Sĩ khác... Với ông Hoàng Xuân Thảo, anh còn nhẹ giọng êm đềm “*đệm*” thêm một câu nữa với tôi:

- Bà chị DTDB ơi, nếu sau này có dịp nói chuyện với ông Hoàng Xuân Thảo thì làm ơn giữ lời nghe. Ông là nhà đại khoa bảng, là bác sĩ Hoàng Ngọc Khôi... Học trò của ông nhiều người lớn tuổi hơn tôi và chị đó nghe...

Đầu dây điện thoại bên này (Mỹ) tôi cười nhẹ, chép miệng:

- Nè Nguyễn Văn Ba, anh cũng biết ở quê nhà bạn anh là “*dân ruộng*” qua xứ người là “*cu-li*”. Chữ nghĩa gán không đầy lá mít... viết chỉ là niềm vui là đam mê thôi... làm sao tôi dám quen biết với người tài giỏi như vậy! Ông Hoàng Ngọc Khôi là cây cổ thụ trong y giới. Ông Hoàng Xuân Thảo là văn nghệ sĩ tài hoa... giỏi như vậy sao giới thiệu cho biết tôi chi vậy trời à?

Bên kia đầu dây (Canada) Nguyễn Văn Ba lớn tiếng cười, bảo:

- Sợ rồi sao, bởi tôi biết BS Hoàng Ngọc Khôi rất tề nhị, bình dân, vui vẻ, đôn hậu, đa tài. Về văn học nghệ thuật thì “*Cầm, kỳ, thi, họa*” môn nào ông cũng biết, cũng hay và cũng giỏi... Giới thiệu người tốt để có dịp chị làm quen mà học hỏi thêm đó mà...

- Được rồi, cảm ơn nhã ý của anh. Nhưng tôi có phải là giảng viên Đại học như anh đâu! Đừng có để người ta tưởng tôi nghe đến bác sĩ thì sáng mắt... “*Nghe người ta là Bác sĩ thì tươm tướp làm quen...*” thì tội nghiệp Diễm Buồn tôi sẽ thành Diễm Khóc đó nghe Thái Minh Kiệt!

Thật sự nó đúng như vậy! Trong bao nhiêu người vượt biên khỏi quê hương sau 30 tháng 4 năm 75 nơi vùng đất tạm dung, có lẽ gia đình tôi nghèo nhất “*nghèo rớt mòng tơi*”. Mới đến xứ người, mấy tháng sau còn “*chân ướt chân ráo*” tôi mang thai, trong khi chưa có công ăn việc làm, còn ăn nhờ ở đậu với cô em... Chúng tôi như dân “*Cái Bang*” Trong truyện Tàu của Kim Dung. Thiệt là số vất vả trăm chiều mà!

Cũng như đại đa số những kẻ chạy loạn bôn đảo, vì chén cơm manh áo cho gia đình, chồng tôi đi làm cho nhà làng chúng tôi đang cư ngụ. Tôi sanh cháu bé được một tháng bảy ngày, thì đi làm cho một viện dưỡng lão ở làng bên. Các con cái mỗi ngày một lớn, và học hành... chúng tôi phải làm nhiều hơn, mỗi người hai việc (16 giờ mỗi ngày) tôi làm từ 6 giờ sáng cho đến 11 giờ 30 đêm. Chàng làm từ 3 giờ chiều đến 7 giờ sáng hôm sau. Vợ chồng như cú bắt kẻ về, người đi... ít khi nghỉ trùng ngày nên ít gặp mặt nhau! Con gái tôi chưa đầy mười hai tuổi, phải trông chừng đứa em nhỏ hơn cháu một tuổi, và giữ đứa em (cho em ngủ, cho em bú bình, thay tã cho em, và giúp mẹ làm những việc lặt vặt lau nhà, rửa chén...).

Cho dù thời gian làm việc chiếm nhiều giờ, dù tôi phải đi chợ, nấu ăn (trong ngày nghỉ) cho cả gia đình ăn mỗi ngày. Nhưng tôi vẫn muốn viết, thích viết, và ưa đọc (lợi dụng thời gian trong giờ ăn và giờ nghỉ giải lao ở sở). Bởi với tôi viết và đọc là niềm vui, là sở thích là đam mê... phải có cho riêng mình!

Rồi anh Nguyễn Văn Ba qua đời vì bạo bệnh. Sau lần hò hẹn anh chị và chúng tôi gặp nhau ở đại hội cựu học sinh Trung học Phan Thanh Giản & Đoàn Thị Điểm Cần Thơ. Được tổ chức ở Toronto (Canada). *“Tôi đã mất một đồng môn, một đồng điệu, một người bạn tốt mà chúng tôi vô cùng trân quý...”*

Gia đình tôi định cư ở miền Trung Tây, (Chicago) tiểu bang Illinois là một trong những vùng lạnh nhất nhì nước Mỹ. Có bốn mùa, về mùa đông giá rét lạnh lùng, kéo dài hơn 6 tháng tuyết rơi ngập đường ngập lối... Chúng tôi sống ở đây tròn tròn 25 năm, và ba đứa con cũng lần lượt ra trường đại học, mới dời nhà về sống gần gia đình gần con gái (Từ Chicago Illinois, đến làng Yuba City, thành phố Sacramento thuộc tiểu bang California).

Thời gian trôi mãi trôi, cho đến mười mấy năm sau, một hôm tình cờ tôi nhận được những bức ảnh rải rác trên internet của ông Hoàng Xuân Thảo gửi ra... với nhã ý của tác giả *“Xem tranh viết lời”*. Tôi vui mừng liền hưởng ứng, nhưng hết sức dè dặt! Tôi bắt đầu viết cảm nhận của mình dưới những bức ảnh nhận được, nhưng không liên tục. Bởi khi nào gặp thì viết không thì thôi chớ tôi không tìm kiếm.

XEM TRANH VIẾT LỜI

Viết cảm nhận về những bức ảnh
của ông Hoàng Xuân Thảo gửi. DTDB

Ảnh 20

Bao la nước trời
Không gian bàng bạc
Bên bờ biển khơi
Sống trong hốc đá
Sờ sờ cây bá
Nắng gội mưa rơi
Vẫn xanh cành lá
Thiên niên vạn đời

Ảnh 21

Một mình trong chiều vắng
Lá vàng ngập đó đây
Đường xưa nhòa nhạt nắng
Hương đất cỏ dâng đầy
Bầu trời thu êm ả
Dư âm ôi ngọc ngà
Thu ơi thương nhớ quá!
Dù đã qua... rất xa!

Ảnh 22

Dòng nước xanh xanh nhành lá xanh
Thuyền ai trên sóng nước mong manh
Trời trong đẹp nắng vàng mây trắng
Mong “chim liền cánh cây liền cành”

Ảnh 23

Long lạnh em hứng hạt mưa rơi
Buồn, đau, sầu, nhớ... tỏa khung trời
Êm ả, mến thương hay hạnh phúc
Là do cảm nhận của người... ơi

Ảnh 26

Mỗi độ ngoài trời mưa rơi là cả
Không gian ử dật sắc lá pha vàng
Nắng héo ứa hương cỏ cây êm ả
Ôi, có người thờ thần lang thang

Ảnh 27

Chẳng đêm thu êm ả trăng trong
Chẳng nắng chiều rơi rớt mênh mông
Chẳng đáy nước gợn rong cá lội
Chỉ có tơ trời trên tầng không

Ảnh 29

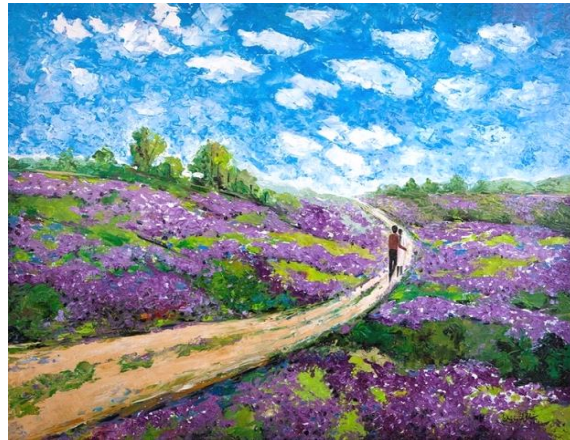
Một tách trà thanh vạn lời thơ
Vàng lá chao bay lá hững hờ
Tâm tư réo gọi nàng thơ ản
Gheo gió heo mây khéo thần thờ

Ảnh 31

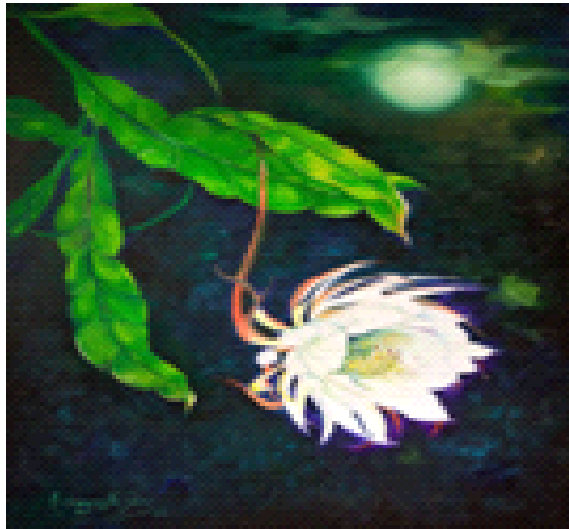
Tươi thắm đài trang khoe hương sắc
Trơ cành duyên dáng cành đơm hoa
Cả bầu trời hồn xuân gieo rắc
Xuân lồng lộng nhạc xuân ngân nga

Ảnh 32

Tàn đông Xuân đến hoa, nhiều hoa
Trời xanh mây trắng sắc chan hòa
Trong tay hai kẻ cùng thưởng thức
Uớc vọng tương lai thật ngọc ngà

Hoa xinh khuya nở sáng tàn
Quỳnh hoa hương sắc bàng hoàng ngân ngơ...
Thơm tho chỉ được vài giờ
Sắc màu héo úa thần thờ kiếp hoa

Ảnh 40

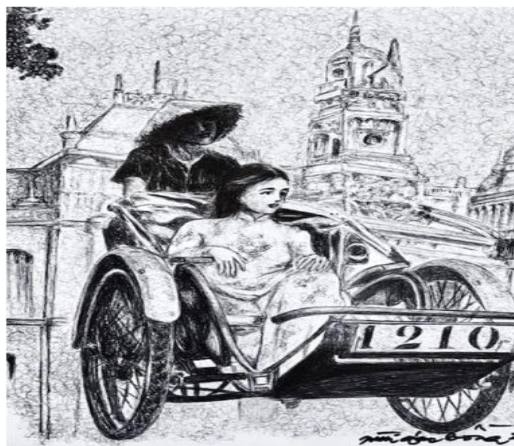
Cả trời mơ... những dòng thơ...
Hỡi nàng duyên dáng thần thờ chi đây
Lệ buồn trên má hây hây
Vân về gió ướm tóc mây bông dài

Ảnh 41

Nóng nắng hè cây héo đất khô
Lá hoa cằn cõi mặt đất mô
Mầm non xào úa gay gắt gió
Thân cây gầy guộc cành chơ vơ

Ảnh 47

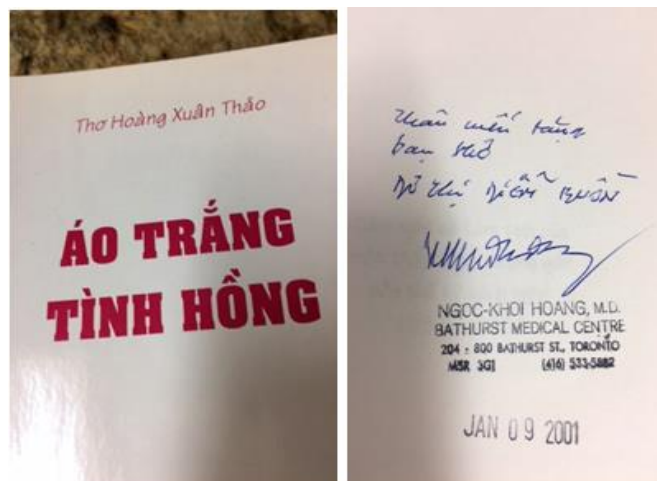
Em gái Sài Gòn ơi thấy thương
Ngồi xích-lô đạp sao trông trơn
Gió hốt lá khô đường tóc bụi
Gầm gừ sấm chớp mưa, mưa tuôn

Ảnh 48

Ác dịch cộng Tào gây thảm nã
Thế giới chung lòng chống dã man
Chẳng ngại màu cờ hay sắc áo
Đập nát âm mưu kẻ bạo tàn

Một hôm soạn lại tủ sách gia đình, tình cờ tôi tìm thấy thi tập “*Áo Trắng Tình Hồng*”... có tên tác giả cùng tên những hình ảnh nhận được để viết cảm nhận. Suy nghĩ một hồi tôi mới chợt nhớ mình có biết ông Hoàng Xuân Thảo, gần 20 năm trước do nhà văn quá cố Nguyễn Văn Ba giới thiệu.

Tôi chụp ảnh gửi đến ông Hoàng Xuân Thảo (bìa trước, và bút ký cùng thời gian ông đề tặng sách). Ông trả lời Email của tôi:

“...Thật là kỳ diệu.

*Cảm ơn chị Dư Thị Diễm Buồn
vẫn còn giữ thi tập Áo Trắng Tình Hồng...”*

Sau cùng tôi đã mạo muội cảm đề bài thơ **“Những Kẻ Bán Hàng”** của tác giả *Hoàng Xuân Thảo*, trước thời gian không lâu, ông vĩnh viễn từ giã cõi đời, ngày 6 tháng 2 năm 2021. Tôi đã giữ tròn bài thơ của ông trong hộp thư của mình, nhưng bị lạc mất gần hết bài! Chỉ có 4 câu đầu (thời gian đó tôi đã viết gửi đến bạn đọc và các Diễn Đàn mình cộng tác tìm dùm. Xin lỗi... đến khi sách phát hành vẫn chưa tìm được bài thơ của ông).

NHỮNG KẺ BÁN HÀNG

“.....
*Mời quý vị mại vô kéo hết
Tôi chỉ bán thôi một món hàng
Hàng tôi: Những vần thơ chống Cộng
Cho tới khi sức kiệt hơi tàn...*
.....” Hoàng Xuân Thảo

CÓ KẺ MUA HÀNG

*Mạo muội cảm đề bài thơ
“Những Kẻ Bán Hàng” của tác giả
Hoàng Xuân Thảo. DTDB*

Tin vui đến, nghe hàng anh rao bán
Có bao nhiêu, tôi xin hứa sẽ mua
Vì hàng không lỗi thời theo năm tháng
Vẫn tinh anh không đổi sắc theo mùa

Ngoài chợ đời trưng bày hàng đủ loại
Kiếp nhân sinh muôn vạn thứ bán mua
Con người, nhân cách, lọc lừa độc hại...
Hàng đổi, trao... có kẻ thiếu người thừa

Chuyện bán buôn thời nào, đâu cũng có
Nhưng ngộ nghĩnh là ở cõi quê Nam
Sau *ba mươi tháng tư, bảy năm* đó
Bắc Cộng tràn vô... bán đủ thứ hàng

Bán bàn, giường, tủ, ghế, quần áo mới...
Bán tàu, xe, bán đất, bán cửa nhà...
Làm sao sống nổi cực cùng ào tới...
Giặc vào cướp giựt... công khó ông cha

Chị không tiền thăm chồng tù Việt Bắc
Tận vùng biên giới, sát nước Cộng Hoa
Chượng khí rừng thiêng tẩm thân héo hắt
Thuốc men chẳng có, có bãi tha ma!

Nhà không đủ no làm sao con học
Cha mẹ yếu già đau bệnh triền miên
Nửa đêm trần trở sứt sùi chị khóc!
Nhắm mắt bán thân đổi lấy chút tiền

Đã mấy mươi năm ông làm thầy giáo
Chỉ còn vài tháng đến tuổi nghỉ hưu
Vợ bệnh liệt giường... đề thi đánh tráo
Đánh bán lương tâm, dẫu phải tội tù

Những kẻ giả nhơn, bán dân dân tộc
Bảo tàng, tích sử, rừng, biển... Việt Nam
Bán đất đai, vườn, ruộng vàng lúa thóc
Dâng núi sông, Tàu Cộng giả mua hàng...

Còn anh rao bán những bài mình viết
Những bài chống Cộng, chống bọn xâm lăng
Vớ ả ỷ, đay lòng đầy tâm huyết
Vắt máu tim thay mực kết thơ văn...

Tôi xin mua những vàng thơ, văn... đó
Của những ai chống Cộng cứu quê hương
Dẫu lời nhẹ nhàng... qua cây bút nhỏ
Mạnh hơn thiên binh, vạn mã... phi thường!

Thơ chống Cộng không mua bằng tiền bạc
Văn Chống Cộng không đổi của là xong
Là ý nghĩa... là thơ văn tuyệt tác
Trả bằng con tim, khối óc, tấm lòng...

Thật sự tôi không biết gì nhiều
về bác sĩ Hoàng Ngọc Khôi.

Trong tôi, ông:

***“Hoàng Xuân Thảo
Là Một Văn Nghệ Sĩ Đa Tài Và Khả Kính”.***

Thành tâm kính ngưỡng và tưởng niệm!

Trích trong tuyển tập *“Bóng Thời Gian.2”*
Phát hành tháng 1, năm 2024

Tê xá Diễm Diễm Khánh An
California những ngày cuối Đông

DU THỊ DIỄM BUỒN

Email: dtdbuon@ hotmail.com